

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 532/2532

ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) นายมนตรี อรุณเจริญไพศาล จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 176, ป.พ.พ. มาตรา 1002

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์เคยฟ้องจำเลยในมูลหนี้เดียวกันนี้เป็นคดีล้มละลายต่อศาลชั้นต้นภายในกำหนดอายุความ ศาลชั้นต้นสั่งรับฟ้องโจทก์ไว้พิจารณา ต่อมาศาลชั้นต้นสั่งเพิกถอนคำสั่งเดิมและมีคำสั่งใหม่เป็นไม่รับฟ้องเนื่องจากจำเลยมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตอำนาจของศาลอื่นคำสั่งของศาลชั้นต้นดังกล่าวมีความหมายเป็นอย่างเดียวกันกับคำว่าศาลยกคดีเสียเพราะเหตุคดีไม่อยู่ในอำนาจศาลตาม ป.พ.พ. มาตรา 176 ดังนั้น เมื่อกำหนดอายุความในคดีของโจทก์สิ้นไปแล้วก่อนที่จะศาลจะสั่งเพิกถอนคำสั่งรับฟ้องเป็นคำสั่งไม่รับฟ้องเพราะเหตุคดีไม่อยู่ในอำนาจศาล ประกอบกับเมื่อโจทก์สืบหาภูมิลำเนาของจำเลยแล้วปรากฏว่าจำเลยคงมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตศาลชั้นต้นนั่นเอง และโจทก์ยื่นฟ้องคดีนี้ใหม่ภายในกำหนดหกเดือนนับแต่ศาลมีคำสั่ง ฟ้องโจทก์จึงไม่ขาดอายุความ.

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า ธนาคารโจทก์รับซื้อเช็คซึ่งจำเลยเป็นผู้สั่งจ่ายไว้จากผู้มีชื่อ แต่เรียกเก็บเงินไม่ได้ เพราะธนาคารตามเช็คปฏิเสธการจ่ายเงิน จำเลยเป็นหนี้โจทก์ทั้งต้นเงินและดอกเบี้ยจำนวน 779,684.92 บาท โจทก์ทวงถามให้จำเลยชำระหนี้ให้โจทก์แล้วไม่น้อยกว่า 2 ครั้งซึ่งมีระยะเวลาห่างกันไม่น้อยกว่า 30 วันจำเลยก็ไม่ชำระหนี้ให้โจทก์ ขอให้ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของจำเลยเด็ดขาด และพิพากษาให้จำเลยเป็นบุคคลล้มละลายจำเลยให้การว่า จำเลยไม่ได้สั่งจ่ายเช็คตามฟ้องและไม่เคยได้รับหนังสือทวงหนี้ ขอให้ยกฟ้องศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้องโจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนโจทก์ฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "คดีมีปัญหาตามฎีกาของโจทก์ว่าฟ้องโจทก์ไม่ขาดอายุความเพราะมีเหตุให้ขยายอายุความออกไปอีกหกเดือนหรือไม่กรณีจึงต้องปรับด้วยบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 176 ซึ่งบัญญัติว่า "ถ้าศาลยกคดีเสียเพราะเหตุคดีไม่อยู่ในอำนาจศาล และกำหนดอายุความสิ้นไปแล้วในระหว่างพิจารณาก็ดีหรือจะสิ้นลงในระหว่างหกเดือนภายหลังที่ได้พิพากษาคดีถึงที่สุดก็ดีท่านให้ขยายอายุความนั้นออกไปถึงหกเดือนภายหลังคำพิพากษานั้น"กรณีของโจทก์ข้อเท็จจริงฟังได้ตามคำแถลงที่ยื่นต่อศาลพร้อมกับฟ้องเมื่อวันที่ 14 พฤศจิกายน 2528 ว่า โจทก์เคยฟ้องจำเลยในมูลหนี้เดียวกันนี้เป็นคดีล้มละลายต่อศาลชั้นต้นเมื่อวันที่ 30 เมษายน 2528 ภายในกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่เช็คซึ่งจำเลยสั่งจ่ายถึงกำหนด ฟ้องโจทก์ดังกล่าวจึงไม่ขาดอายุความตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 1002 และศาลชั้นต้นสั่งรับฟ้องโจทก์ไว้พิจารณา แต่ต่อมาวันที่ 23 พฤษภาคม 2528 ศาลชั้นต้นสั่งเพิกถอนคำสั่งเดิม และมีคำสั่งใหม่เป็นไม่รับฟ้องเนื่องจากจำเลยมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตศาลแพ่งธนบุรี คำสั่งของศาลชั้นต้นดังกล่าวมีความหมายเป็นอย่างเดียวกันกับคำว่าศาลยกคดีเสียเพราะเหตุคดีไม่อยู่ในอำนาจศาลตามมาตรา 176 แล้ว ดังนั้น เมื่อกำหนดอายุความในคดีของโจทก์สิ้นไปแล้วก่อนที่จะศาลจะสั่งเพิกถอนคำสั่งรับฟ้องเป็นคำสั่งไม่รับฟ้องเพราะเหตุคดีไม่อยู่ในอำนาจศาลประกอบกับเมื่อโจทก์สืบหาภูมิลำเนาของจำเลยแล้วปรากฏว่าจำเลยคงมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตศาลชั้นต้นนั่นเอง ตามสำเนาทะเบียนบ้านที่แนบมาท้ายคำแถลง และโจทก์ยื่นฟ้องคดีนี้ใหม่

ภายในกำหนดหกเดือนนับแต่ศาลมีคำสั่ง ฟ้องโจทก์จึงไม่ขาดอายุความ คำพิพากษาศาลล่าง ทั้งสองไม่ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกา ฎีกาโจทก์ฟังขึ้น..."พิพากษากลับ ให้พิทักษ์ทรัพย์ของ จำเลยเด็ดขาด

องค์คณะ

เดชา สุวรรณหโน · สวัสดิ์ รอดเจริญ · ส่อง สุขะปุลณพันธ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/532/2532>